Dosarul nr.2-17677/2024 (2-24148886-12-2-27122024-1)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

14 iulie 2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța în componenţă:
preşedintele şedinţei
judecătorul Iraida Secrieru-Coşleț
grefier Veronica Popa

examinând, în şedinţă publică, acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată a lui Saranciuc Victor împotriva SRL"Hybrid group" privind repararea prejudiciului moral urmare a discriminării și compensarea cheltuielilor de judecată

constată

Saranciuc Victor a depus în instanța de judecată cerere împotriva SRL"Hybrid group" privind repararea prejudiciului moral urmare a discriminării și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat reclamantul că, din anul 2005 este încadrat în gradul I de invaliditate și se deplasează cu ajutorul însoțitorului în fotoliu rulant, iar în cazul frecventării centrelor medicale, apare necesitate de servicii ale companiilor de taximetrie.

Menționează că, compania de taxi, și anume, SRL„ Hybrid Group", de mai multe ori a refuzat să presteze reclamantului servicii de taxi, adaptate pentru transportarea persoanelor în fotoliu rulant din cauza lipsei automobilelor adaptate acestor necesități, condiție stabilită prin prevederile art. 20, alin. (1) și (2) din Legea nr. 60 din 30 martie 2012 cu privire la incluziunea socială a persoanelor cu dezabilități.

Astfel, indică că, la data de 14 iunie 2024, orele 09:53, reclamantul, după proceduri medicale complicate, prin numărul de telefon 14700 a comandat taxi adaptat pentru transportarea persoanelor în fotoliu rulant corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor, dar la ora 10:07 a parvenit/a sosit un taxi obișnuit de model TOYOTA de culoare gri, cu *****, în care reclamantul a fost încărcat cu ajutorul trecătorilor, fără careva traume fizice, dar cu traume psiho-emoționale și morale grave, care semnificativ a afectat efectul procedurilor medicale complicate petrecute.

Indică că, a adresat plângeri atât pârâtului SRL „ Hybrid Group”, precum și Agenției Naționale Transport Auto, deoarece, consideră că, este imposibil ca compania care prestează serviciile taxi să nu dispună și de mijloace de transport amenajate în modul în care să fie accesibile, adaptate la cerințele speciale a persoanelor cu dizabilități ale aparatului locomotor, care utilizează fotoliu rulant.

Astfel, la data de 26.01.2023, reclamantul s-a adresat cu o cerere în adresa ANTA, prin care a solicitat să fie înlăturate neajunsurile, pentru a avea în continuare acces la serviciile de taxi. Iar, prin răspunsul nr. 11/1-4-5415 din 12.09.2023, ANTA a informat despre sancționarea SRL „Acord Eurotrans” și S.R.L. TRANS SOLUTIONS, în conformitate cu prevederile art. 273 alin. 10 Codul contravențional.

În continuare, menționează că, în conformitate cu prevederile legii, Agenția Națională Transport Auto, în calitatea sa de organ este abilitat cu funcția de control, care implică acțiunilor de verificare a respectării de către persoanele supuse controlului a prevederilor legislației. Alte tentative întreprinse de reclamant, în vederea soluționării litigiului în mod amiabil, nu au dat rezultate.

A făcut referire la prevederile art. 16 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, care stabilește că, toți cetățenii RM sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Conform art. 1 al Legii cu privire la asigurarea egalității, scopul acestei legi este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în sferele politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vârstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică sau orice alt criteriu similar.

Conform art. 2 al Legii cu privire la asigurarea egalității, termenii de mai jos au următoarele semnificații: discriminare - orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei sau a unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale, stipulate de prezenta lege sau pe criterii presupuse; acomodare rezonabilă - orice modificare sau adaptare necesară și adecvată, într-un caz particular, care nu impune o sarcină disproporționată sau nejustificată atunci când este nevoie pentru a asigura unei persoane, în cazurile stabilite de lege, exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale în condiții de egalitate cu ceilalți.

Conform art. 8 al Legii menționate, este interzisă orice formă de discriminare privind accesul persoanelor la: a) serviciile oferite de autoritățile publice; b)

serviciile de asistență medicală și alte servicii de sănătate; c) serviciile de protecție socială; d) serviciile bancare și financiare; e) serviciile de transport; f) serviciile culturale și de agrement; g) vânzarea sau închirierea de bunuri mobile sau imobile; h) alte servicii și bunuri disponibile publicului.

Conform art. 18 al Legii cu privire la asigurarea egalității, orice persoană care se consideră victimă a discriminării are dreptul să înainteze o acțiune în instanța de judecată și să solicite: a) stabilirea faptului încălcării drepturilor sale; b) interzicerea încălcării în continuare a drepturilor sale; c) restabilirea situației anterioare încălcării drepturilor sale; d) repararea prejudiciului material și moral ce i-a fost cauzat, precum și recuperarea cheltuielilor de judecată; e) declararea nulității actului care a condus la discriminarea sa.

Conform art. 19 al Legii menționate supra, persoana care înaintează o acțiune în instanța de judecată trebuie să prezinte fapte care permit prezumția existenței unui fapt de discriminare. Sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare revine pârâtului, cu excepția faptelor ce atrag răspundere penală

A citat și prevederile art. 117 CPC, care stabilește că, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților. Probele obținute cu încălcarea legii nu au putere de probațiune și nu pot fi puse de instanță în temeiul hotărârii.

A invocat și prevederile Legii nr. 121 din 25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, art. 16, 51 din Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 60 din 30.03.2012, privind incluziunea social a persoanelor cu dizabilități, art. 10, 1423 Codul civil, care stabilește că, în cazul transportului succesiv sau combinat de persoane, cel care efectuează transportul în cursul căruia s-a cauzat prejudiciul este răspunzător, cu excepția cazului în care, printr-o stipulație expresă, unul dintre transportatori și-a asumat răspunderea pentru întreaga călătorie.

Conform art. 20, alin. (1) și (2) din Legea nr. 60 din 30 martie 2021 cu privire la incluziunea socială a persoanelor cu dezabilități, pentru a facilita accesul neîngrădit al persoanelor cu dizabilități la transport și călătorii, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, alte autorități publice centrale și locale, agenții economici indiferent de forma de proprietate, cu participarea asociațiilor obștești, au obligația de a: adapta mijloacele de transport în comun aflate în

circulație; reutila autovehiculele conform necesităților persoanelor cu dizabilități locomotorii (ghidarea manuală); adapta stațiile mijloacelor de transport în comun, inclusiv marcarea prin pavaj tactil a spațiilor de acces spre ușa de intrare în mijlocul de transport; monta panouri de afișaj corespunzătoare nevoilor persoanelor cu dizabilități vizuale și auditive în mijloacele de transport public; imprima cu caractere mari și în culori contrastante rutele și indicativele mijloacelor de transport public urban; adapta trecerile de pietoni și intersecțiile străzilor și drumurilor publice corespunzător cu nevoile persoanelor cu dizabilități vizuale și auditive; monta sistemele de semnalizare sonoră și vizuală la intersecțiile cu trafic intens. Toți operatorii de taxi au obligația să asigure cel puțin o mașină adaptată transportului persoanelor cu dizabilități care utilizează fotoliul rulant. Constituie discriminare refuzul conducătorului de taxi de a asigura transportul persoanei cu dizabilități și al dispozitivului de mers. Dispozitivul este transportat gratuit, fără aplicarea unor taxe suplimentare.

Menționează că, în această situație, a apărut necesitatea ca reclamantul, să se adreseze în instanța de judecată pentru soluționarea chestiunii de discriminare, încasării prejudiciului moral cauzat în urma discriminării.

A reiterat și art. 19, alin. (1) și (3) Cod civil, care prevede că, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții.

În circumstanțele date, consideră reclamantul că, pârâtul SRL „ Hybrid Group”, persoană vinovată de producerea acțiunilor discriminatorii este obligată să repare prejudiciul moral, rezultat/cauzat prin refuzul de a asigura un taxi corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor. Este cert, că persoana care prin acțiunile sale ilicite a cauzat unele prejudicii morale, trebuie să repare toate prejudiciile aduse în rezultatul acestor acțiuni.

Conform art. 776 CC, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit(delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art.1998, alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Mai indică reclamantul că, conform legislației, instanța se pronunță, la cerere asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul ilegal sau prin

refuzul examinării în termenul legal a cererii sale. Mărimea prejudiciului moral se stabilește de instanța, independent de prejudiciul material, în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate, de gradul de vinovăție a pârâtului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, luîndu-se în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Indică că, suferințele sale psihice sunt amplificate de comportamentul și modul în care pîrîtul tratează situația, care n-a reacționat la cerințele reclamantului legale, astfel nerușinat, a respins solicitarea de a asigura un taxi corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor.

Mai indică că, prin acest refuz, i se aduce neplăcere/sentiment nervos, în modul acesta, conștientizând consecințele prin care îi revine ca și responsabilitate în urma unei hotărîri judecătorești, ignoră satisfacerea cererilor reclamantului de a asigura un taxi corespunzător.

În continuare, menționează reclamantul că, prejudiciul moral este constituit din suferințele psihice provocate prin pierderea încrederii în aptitudinea unui subiect de a soluționa în termen și în mod legal cerințele sale constituționale, și ușurința cu care acesta poate trece peste dreptul legal al cetățeanului. Însă, pârâtul SRL „Hybrid Group", refuză să satisfacă o cerere justificată, care îi provoacă neîncredere în echitatea socială într-un stat democratic. Și, ținînd cont de statutul pârâtului SRL „ Hybrid Group", consideră că o satisfacție echitabilă a despăgubirii prejudiciului moral ar fi o sumă bănească în mărime de 20 000 lei.

A făcut referire la prevederile art. 2036 alin. (1) Cod civil, care stabilește că, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit dispozițiilor art. 2037 alin. (1), (2) și (3) Cod civil, mărimea compensației/despăgubirii pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luînd în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul

social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Precizează că, din conținutul cadrului legal citat mai sus, se deduce că, pentru survenirea răspunderii delictuale civile este necesară întrunirea cumulativă a tuturor elementelor acestei răspunderi, și anume: fapta ilicită, consecințele prejudiciabile și legătura de cauzalitate între faptă și consecințe.

Astfel, solicită instanței să constate ca fiind notorie cauzarea unor suferințe de ordin psihic persoanei prin acțiunile ilegale/nejustifîcate ale persoanei vinovate, SRL „ Hybrid Group”.

De asemenea, mai indică reclamantul că, acțiunea este îndreptată împotriva SRL „ Hybrid Group”, deoarece pârâtul a refuzat să analizeze și respectiv să-și onoreze raporturile civile între subiecți, precum și modul insolent cu care a fost tratat în discuțiile cu reprezentanții companiei, acțiuni/inacțiuni, ce au dus la încălcarea drepturilor reclamantului, respectiv și a legislației

A solicitat reclamantul încasarea din contul SRL „ Hybrid Group”, a prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată reclamantul, Saranciuc Victor, nu s-a prezentat, acționînd prin reprezentant.

Reprezentantul reclamantului, Kebeș Alexei, în ședința de judecată s-a prezentat, cererea a susținut și a solicitat admiterea ei.

Reprezentantul pîrîtului SRL „Hybrid Group”, Eremia Igor, în ședința de judecată s-a prezentat, acțiunea nu a recunoscut și a susținut motivele invocate conform referinței.(f.d.31-35)

În temeiul art.18, alin.(4) al Legii nr.121 cu privire la asigurarea egalității, în corobare cu art.74 CPC, Consiliul pentru Egalitate a depus concluzii.(f.d.21-24)

Studiind materialele dosarului, ascultînd părțile, verificând în corespundere cu prevederile art.130 CPC, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.118, alin.(1)CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 16, alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, toţi cetăţenii Republicii Moldova sunt egali în faţa legii şi a autorităţilor publice, fără deosebire

de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau de origine socială.

Conform art.1 al Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012, scopul prezentei legi este prevenirea şi combaterea discriminării, precum şi asigurarea egalităţii tuturor persoanelor aflate sub jurisdicţia Republicii Moldova în sferele politică, economică, socială, culturală şi alte sfere ale vieţii, fără deosebire de rasă, culoare, origine naţională, etnică şi socială, statut social, cetăţenie, limbă, religie sau convingeri, vârstă, sex, identitate de gen, statut matrimonial, orientare sexuală, dizabilitate, stare de sănătate, statut HIV, opinie, apartenenţă politică, avere, naştere sau orice alt criteriu.

Conform art. 2 al Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012, în sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificaţii: discriminare – orice deosebire, excludere, restricţie ori preferinţă în drepturi şi libertăţi, interese legitime şi beneficii ale persoanei sau ale unui grup de persoane, precum şi susţinerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile protejate, reale sau presupuse, în afară de cazul în care acestea se justifică în mod obiectiv şi rezonabil, printr-un scop legitim şi dacă mijloacele de atingere a acelui scop sunt proporţionale, adecvate şi necesare; acomodare rezonabilă – orice modificare sau adaptare necesară şi adecvată, într-un caz particular, care nu impune o sarcină disproporţionată sau nejustificată atunci cînd este nevoie pentru a asigura unei persoane exercitarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale în condiţii de egalitate cu ceilalţi.

În conformitate cu art. 18 alin. (1) din Legea nr. 121 din 25.05.2012, orice persoană care se consideră victimă a discriminării are dreptul să înainteze o acţiune în instanţa de judecată şi să solicite: a) stabilirea faptului încălcării drepturilor sale; b) interzicerea încălcării în continuare a drepturilor sale; c) restabilirea situaţiei anterioare încălcării drepturilor sale; d) repararea prejudiciului material şi moral ce i-a fost cauzat, precum şi recuperarea cheltuielilor de judecată; e) declararea nulităţii actului care a condus la discriminarea sa.

Conform art.19 din Legea nr. 121 din 25.05.2012, persoana care înaintează o acţiune în instanţa de judecată trebuie să prezinte fapte şi, după caz, date statistice care permit prezumţia existenţei unui fapt de discriminare. Sarcina de a proba că faptele nu constituie discriminare revine pîrîtului, cu excepţia faptelor ce atrag răspundere penală.

Conform art. 1423 Cod civil, în cazul transportului succesiv sau combinat de persoane, cel care efectuează transportul în cursul căruia s-a cauzat prejudiciul este

răspunzător, cu excepţia cazului în care, printr-o stipulaţie expresă, unul dintre transportatori şi-a asumat răspunderea pentru întreaga călătorie.

Conform art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 60 din 30.03.2012 privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilităţi, pentru a facilita accesul neîngrădit al persoanelor cu dizabilităţi la transport şi călătorii, Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale, alte autorităţi publice centrale şi locale, agenţii economici indiferent de forma de proprietate, cu participarea asociaţiilor obşteşti, au obligaţia de a: a) adapta mijloacele de transport în comun aflate în circulaţie; b) reutila autovehiculele conform necesităţilor persoanelor cu dizabilităţi locomotorii (ghidarea manuală); c) adapta staţiile mijloacelor de transport în comun, inclusiv marcarea prin pavaj tactil a spaţiilor de acces spre uşa de intrare în mijlocul de transport; d) monta panouri de afişaj corespunzătoare nevoilor persoanelor cu dizabilităţi vizuale şi auditive în mijloacele de transport public; e) imprima cu caractere mari şi în culori contrastante rutele şi indicativele mijloacelor de transport public urban; f) adapta trecerile de pietoni şi intersecţiile străzilor şi drumurilor publice corespunzător cu nevoile persoanelor cu dizabilităţi vizuale şi auditive; g) monta sistemele de semnalizare sonoră şi vizuală la intersecţiile cu trafic intens. Toţi operatorii de taxi au obligaţia să asigure cel puţin o maşină adaptată transportului persoanelor cu dizabilităţi care utilizează fotoliul rulant. Constituie discriminare refuzul conducătorului de taxi de a asigura transportul persoanei cu dizabilităţi şi al dispozitivului de mers. Dispozitivul este transportat gratuit, fără aplicarea unor taxe suplimentare.

Conform art. 19 alin.(1) și (3) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

Conform art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 1998 alin.(1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform art. 2036 alin.(1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are

dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art. 2037 alin. (1), (2) și (3) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

În ședința de judecată s-a stabilit că, Saranciuc Victor a depus în instanța de judecată cerere împotriva SRL”Hybrid group” privind repararea prejudiciului moral urmare a discriminării și compensarea cheltuielilor de judecată.

Inițial, instanța indică că, în cererea de chemare în judecată, reclamantul invocă încadrarea în gradul I de invaliditate și faptul că, se deplasează cu ajutorul fotoliului rulant, însă, careva probe care ar confirma expres acest fapt instanței nu au fost prezentate, or un certificat eliberat de organul competent nu se conține la materialele dosarului.

În continuare se atestă că, reclamantul Saranciuc Victor a indicat în cererea de chemare în judecată că, la data de 14 iunie 2024, orele 09:53, la numărul de telefon 14700 a comandat taxi adaptat pentru transportarea persoanelor în fotoliu rulant. Totodată, a indicat despre prestarea serviciului dat contrar solicitării și prevederilor legale, prin punerea la dispoziție a unui automobil de taxi obișnuit.

Instanța menționează că, reclamantul nu a prezentat probe din care să rezulte cele invocate și anume solicitarea serviciului dat de taxi. Mai mult, din copia înscrisului olograf, efectuat de către reclamant, anexat la dosar, nu poate fi făcută constatarea, precum că la data, ora indicată în acel înscris, reclamantul ar fi apelat pîrîtul, și ar fi solicitat serviciile menționate. Or, actul dat este unul întocmit unipersonal de reclamant, fără careva suport probatoriu și în acesta nu se conține data invocată și nici numărul serviciului pretins apelat.

La fel, din materialele cauzei rezultă că, reclamantul s-a adresat cu cerere Agenției Naționale Transport Auto, în care a invocat acțiunile/inacțiunile mai

multor companii care prestează servicii taxi, în care a indicat, inter alia, că, la 07 decembrie 2022, 26 decembrie 2022, 15 ianuarie 2023, ar fi apelat mai multe companii de taxi și a încercat să facă comandă de taxi corespunzător amenajat, cu asigurarea adaptării rezonabile și pentru persoanele cu dizabilități ale aparatului locomotor (f.d.5), însă operatorul 14700, nu se regăsește în cererea dată și nici circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu se conțin în petiția dată.

Mai mult de cît atît, prin răspunsul nr. 11/1-4-5415 din 12.09.2023, Agenția Națională Transport Auto a informat reclamantul că, operatorii de taxi din cei nominalizați în petiție, SRL"Acord Eurotrans" și SRL"Trans Solutions" au fost sancționați în baza art. 273 alin. (10) a Codului Contravențional. (f.d. 6)

Astfel, instanța constată că, pîrîtul SRL"Hybrid group", nu a fost subiect de investigații de către ANTA, urmare a plîngerii reclamantului, or, din conținutul răspunsului nr. 11/1-4-5415 din 12.09.2023 al Agenția Națională Transport Auto, sunt nominalizate SRL"Acord Eurotrans" și SRL"Trans Solutions", fără vreo mențiune referitor la pîrît.

În consecință, instanța consideră că, cererea de chemare în judecată a lui Saranciuc Victor către SRL"Hybrid group" privind repararea prejudiciului moral este nefondată și urmează a fi respinsă. Or, probe concrete că, reclamantul ar fi solicitat serviciul de la pîrît și acesta nu l-ar fi prestat conform solicitării, ce ar implica o discriminare în acțiunile pîrîtului nu au fost prezentate, iar aceasta prin prisma art.118 Cod civil implică netemeinicia acțiunii reclamantului. Aici și cu mențiunea că, sarcina de a proba contrariul celor invocate de reclamant, în cazurile de discriminare, aparține pîrîtului numai în cazul în care cel puțin acțiunea pretinsă discriminatorie este confirmată, iar la caz, nici nu sunt prezentate probe ce ar implica apelarea la serviciile pîrîtului – lipsește fapta invocată discriminatorie, iar aceasta îl degrevează pe ultimul de sarcina probațiuni. Mai mult că, conform actului de la f.d.33-35 se implică că, pîrîtul dispune de automobil pentru prestarea serviciului de taxi pentru persoanele cu dizabilități locomotorii, care se deplasează în scaun rulant.

În altă ordine de idei, instanța menționează că, prezentarea de către Consiliul pentru egalitate a concluziilor ce descriu o discriminare, nu implică temeinicia acțiunii, or în aceste concluzii se invocă discriminare referitor la acțiunile descrise de reclamant, care conform modului descris supra nu s-au stabilit că au avut loc, și, odată ce nu se contată existența acestor acțiuni, concluziile date nu au forță probantă, fiind decît făcute pentru faptul general de acționare în așa mod, și, nu în special conform modului la caz.

Totodată, conform cererii de chemare în judecată, reclamantul Saranciuc Victor a solicitat încasarea de la pîrît a cheltuielilor de judecată suportate, care prin prisma art.94 CPC, pot fi compensate părți, dacă a avut cîștig de cauză, circumstanță care nu se înregistrează, corespunzător, se implică netemeinicia solicitării de compensare a cheltuielilor de judecată. Mai mult că, nici probe care ar confirma existența cestor cheltuieli, nu au fost prezentate.

În concluzia celor indicate supra, instanța reiterează despre faptul că, în ședința de judecată nu s-a constatat existența acțiunilor pîrîtului de discriminare în raport cu reclamantul conform modului invocat de ultimul, iar în consecință se implică lipsa răspunderii în vreun mod a pîrîtului față de reclamant, ce implică netemeinicia solicitării de compensare a prejudiciului moral și corespunzător a cheltuielilor de judecată, și ce impune soluția de respingere a acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.art.238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

hotărăște

Acțiunea la cererea de chemare în judecată a lui Saranciuc Victor împotriva SRL”Hybrid group” privind repararea prejudiciului moral urmare a discriminării și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Președintele ședinței
Judecător Iraida Secrieru-Coșleț